

grond komen of konden slechts op bescheiden schaal worden uitgevoerd.

Positieve punten zijn er ook. Er is een goed lopende jeugdclub en er is een goed georganiseerd beheer van het vogelasiel.

Een taak van het bestuur zal zijn om, in samenwerking met de actieve kerngroep, wegen te vinden deze kerngroep uit te bouwen. Uit het voorgaande blijkt wel dat er werk genoeg is dat voor onderzoek in aanmerking komt. Misschien zijn er nu al leden die zeggen: hé dat lijkt me leuk om te doen!

Graag, geef u dan op bij de secretaris!

Als de actieve kern niet uitgebreid kan worden, zullen de activiteiten doorgelicht moeten worden. Dan moeten bepaalde activiteiten maar worden afgestoten. Ik zou me kunnen indenken dat de vereniging zich meer en meer zou kunnen gaan bezighouden met de voorlichting. Maar evenzo goed zou het kunnen zijn, dat deze activiteit geheel aan het IVN wordt gedelegeerd.

Het motto van 1980 zou kunnen zijn: Beter één activiteit goed dan vele half.

Mogelijk dat het bovenstaande aanleiding kan zijn tot een levendige discussie.

E.Aartse

r e i s v e r s l a g e n - r e i s v e r s l a g e n - r e i s v e r s l a g e n

Ameland 13-19 november 1979

Onlangs heb ik gedurende een week een bezoek gebracht aan Ameland. Ik kon daar gratis een week in een vakantiehuisje verblijven. En van deze gelegenheid heb ik gebruik gemaakt om eens een week op Ameland zeetrek te kunnen tellen.

Zodoende vertrok ik op 12 november richting Ameland. Het weer was slecht; veel regen en wind en slecht zicht, zodat ik niet al te hoopvol gestemd was. Maar hoewel het 's middags in Leeuwarden nog regende, scheen, toen ik op Ameland arriveerde, de zon al af en toe. Vanuit de bus die mij naar mijn plaats van bestemming bracht, zag ik in de weilanden al grote groepen kieviten, scholeksters, wulpen en goudplevieren. Verder zag ik die middag ook mijn enige sperwer van die week, die achtervolgd werd door een aantal kieviten.

Hoewel ik 's nachts enige malen wakker werd van de hoosbuien, scheen de volgende ochtend toch de zon. Ik vertrok dus vol goede moed richting strand. In de bosjes bij het huisje zaten wat vinken, groenlingen en een keep, maar verder bijzonder weinig kleine vogeltjes. Het zou trouwens de hele week slecht blijven wat betreft dat kleine grut. Het weer van die dag was echt novemberachtig. Een matige westenwind, voor elke bui draaiend naar Noordwest en dan toenemend tot krachtig of hard. Af en toe vielen er regen- of hagelbuien, afgewisseld door zon, en het zicht was uitstekend.

De waarnemersomstandigheden waren niet zo gunstig. Ik kon alleen in de zeereep zitten en er was geen enkele mogelijkheid tot schuilen. Zodoende ben ik tijdens de 4 uur waarnemen van die dag 3 keer natgeregend. Maar de vogels maakten veel goed.

Erg veel Roodkeel- en Parelduikers, veel Alk/Zeekoeten (Alken en Zeekoeten zijn al op geringe afstand niet meer van elkaar te onderscheiden boven zee), veel Jan van Genten 2 middelste Jagers, een Noordse Stormvogel, een Roodhalsfuut en een groep van ongeveer 60 sneeuwgorzen die enige tijd voor me op het strand zaten. Verder bracht die dag me nog een Ruigpootbuizerd in het duin.

De volgende dag, 14 november, was het weer compleet veranderd. Een zwak noordoosten windje zorgde ervoor, dat het zicht tijdens mijn eerste waarnemingsuur terugliep van 3 kilometer tot ongeveer 200 meter. Later op de ochtend verbeterde het zicht gelukkig toch weer tot een kilometer. In twee en een half uur zeetrek zag ik ruim 1000 Eidereenden passeren, weer aardig wat duikers, sporadisch een alk/zeekoet en Jan van Gent en ruim 90 Dwergmeeuwen. Dat laatste was erg opmerkelijk omdat Dwergmeeuwen eigenlijk al het hele najaar ontbraken in redelijke aantallen. Bij Noordwijk werd b.v. slechts een enkele maal een uurtotaal van 5 gehaald, terwijl ze in veel uren zelfs ontbraken.

In het duin zag ik die middag 7 Blauwe Kiekendieven.

Op 15 november was het weer heel anders. In de vroege ochtend was het zwaar bewolkt, maar later klaarde het op. Er woei een krachtige zuidenwind en het zicht dat 's morgens

een kilometer was, liep in de loop van de dag op tot 4 kilometer. Er vlogen weer veel Duikers, Alk/Zeekoeten en Jan van Genten. Regelmatig passeerden er eenden, vooral veel Smienten en Eiders, er vlogen wat Dwergmeeuwen en ook kwamen er een Roodhalsfuut en twee mannetjes IJseenden langs.

Op 16 november woei er een zwakke wind uit het zuiden, met een zicht dat schommelde tussen de driehonderd en duizend meter. Weer het gewone beeld met veel Duikers en Eiders, afgewisseld door een enkele Alk/Zeekoet, Drieteenmeeuw en Fuut, terwijl er ook weer twee Roodhalsfuten passeerden. Verder zwom er enige tijd een Middelste Jager vlak achter de branding.

Op 17 november zat ik in de mist. Het grootste gedeelte van de dag was het zicht rond de driehonderd meter. Ik heb 3 uur gekeken, maar er trok niet veel. Bij Noordwijk trok er trouwens op deze dag helemaal niets, terwijl je op Ameland al kijkend in de mist toch nog wel 10 tot 15 soorten vogels per uur ziet.

Op 18 november regende het in heel Nederland. Hoewel om 10 uur 's ochtends de zon in Limburg al scheen, werd het op Ameland pas om 4 uur in de middag droog. Zodoende heb ik die dag alleen 's middags maar een half uurtje gekeken. Alleen de voor Ameland meest opvallende soort trok langs: 12 duikers in een half uur regen met een zicht tot 600 meter. Ook zwom er nog een zeehond voorbij.

En toen kwam 19 november, de laatste dag. Met een zwakke zuidenwind en een zicht van 1500 meter verwachtte ik er eigenlijk niet veel meer van. Maar gelukkig kun je niet alles van te voren weten. Het zou de beste dag van de week worden.

In 4 uur tijd zag ik weer honderden Eiders en duikers passeren, Jan van Genten, Alk/Zeekoeten, 5 Roodhalsfuten, bijna 150 Dwergmeeuwen, Drieteenmeeuwen, Grote Zeeëenden, 3 IJseenden, afgewisseld door Brilduikers, Toppers, Smienten en Rotganzen. Zo werd deze dag in ieder geval een uitstekende afsluiter van de week.

Zetrek langs Ameland van 13 tot 19 november 1979 in cijfers

Roodkeel- Parelduiker	742 (zie 1)	Grote Zeeëend	32
Fuut	33	Middelste Zaagbek	20
Kuifduiker/geoorde Fuut	6	Bergeend	1
Roodhalsfuut	10	Rotgans	317
Noordse Stormvogel	1	Middelste Jager	3
Jan van Gent	67 (zie 2)	Dwergmeeuw	250 (zie 5)
Wilde eend	3	Drieteenmeeuw	160
Wintertaling	28	Scholekster	15
Smient	406	Zilverplevier	3
Pijlstaart	3	Watersnip	12
Toppereend	70	Bonte Strandloper	20
Brilduiker	5	Drieteenstrandloper	100
IJseend	5	Alk/Zeekoet	60 (zie 6)
Eidereend	3249 (zie 3)	Zeehond	1
Zwarte Zeeëend	668 (zie 4)		

Opmerkingen:

1. Het beste uurtotaal bij de duikers was 123. Geen enkele duiker kon op naam worden gebracht, maar er waren zowel Roodkeel- als Parelduikers bij, in de geschatte verhouding 5 à 6 Roodkeelduikers op 1 Parelduiker. Het totaal aantal duikers van 742 is erg hoog voor één week waarnemen. Nog nooit werden er in de geschiedenis van de Club van Zetrekwaarnemers zoveel duikers door één post in één week geteld.
2. De beste uurtotalen voor de Jan van Gent: 18 en 16 ex in een uur.
3. Het beste uurtotaal van de Eider: 600 ex per uur.
4. Zeer opvallend is dat er nog meer duikers waren dan Zwarte Zeeëenden!!
5. Het beste uurtotaal van de Dwergmeeuw: 120 ex.
6. Bij de Alk/Zeekoeten waren de dagen met het beste zicht ook de dagen van de meeste vogels van deze soort(en). Bij een zicht van onbepaald en van 4 kilometer zag ik 33 resp. 16 ex. Bij een zicht van minder dan 2 kilometer waren er slechts sporadisch Alk/Zeekoeten te zien. Geen enkel ex. kon op naam worden gebracht.

Tot besluit wil ik nog zeggen, dat deze week op Ameland zoveel nieuws te zien heeft gegeven (hoge aantallen duikers, Alk/Zeekoeten, voor half november veel Jan van Genten en Dwergmeeuwen, en veel zeldzamere vogels als Roodhalsfuut, IJseend en Middelste Jager), dat ik iedereen die in zeetrek geïnteresseerd is, kan aanraden er eens heen te gaan in november. Als ik volgend jaar weer in staat ben om te gaan, zal ik het zeker niet laten.

Rob de Mooy

r e i s v e r s l a g e n - r e i s v e r s l a g e n - r e i s v e r s l a g e n

Winterkamp te Veere in Zeeland

Het was al weer een paar jaar geleden, dat we binnen de kring van onze vereniging een excursie naar Zeeland hadden gemaakt. Nu was het weer eens zover en nog wel voor een periode van maar liefst 3 dagen. Een mooie kans om van het Zeeuwse landschap en zijn fauna volop te genieten.

Onder het wakend oog van de organisatoren Arno Bos en Dick Passchier vertrokken op donderdagmorgen 27 dec. 1979 om 9.30 u de meeste van de ca. 45 deelnemers vanaf het parkeerterrein bij het Raadhuis in zuidelijke richting. De weersvoorspellingen waren niet al te gunstig, maar het was in ieder geval droog. Een hele meevaller, gezien de zeer natte dagen rond Kerstmis. In snelle vaart reden wij naar het eerste eiland Goeree-Overflakkee, waar wij omstreeks 11 uur achter de koffie zaten. Daarna ging het naar het Brouwershavense Gat, waar wij de eerste belangrijke waarnemingen deden. Aan de binnenkant van de dam naar Schouwen Duiveland zagen we weldra de eerste Brilduikers, Middelste Zaagbekken, Smienten, Futen, Kuifeenden en Tafeleenden. Vandaar uit staken wij het eiland Schouwen Duiveland dwars over totdat we bij de z.g. inlagen terecht kwamen. Deze liggen aan de zuidzijde van het eiland. Daar zagen we in het weiland de eerste ganzen, voornamelijk Brandganzen en Kolganzen. De inlagen zelf vielen wat tegen, doordat de wind inmiddels tot volle stormsterkte was aangewakkerd en het water in grote beroering bracht. In een wat rustiger hoek waren toch nog wel aardige dingen te zien, zoals een groot aantal Wintertalingen, enkele Pijlstaarten en een koppeltje Smienten. In een weiland hier vlak bij liep een grote koppel Goudplevieren en verderop zat een groepje Kleine Zwanen.

Het weer verslechterde helaas snel en weldra moesten we de beschutting van de auto's opzoeken tegen de striemende regenbuien. Daarom werd besloten zo snel mogelijk onze pleisterplaats, het Kamphuis van SBB te Veere, op te zoeken. De kwartiermakers wachtten ons op met broodjes en warme erwtensoep; een verrassing die ons na deze toch wel enigszins barre tocht uitstekend beviel.

De avond werd voor het grootste gedeelte doorgebracht rond het knappend haardvuur en het viel daarbij op dat er verscheidene knappe stokers in ons gezelschap vertoefden. Intussen verzorgde Jelle van Dijk aan de hand van een dia-serie een overzicht van diverse bijzonderheden in het Zeeuwse landschap; Zeeuwse boerderijen, andere bekende gebouwen, vliedbergen, natuurreservaten en nog meer. Daarna liet Dick Passchier nog het één en ander zien.

Verwend als we waren door het warme haardvuur moest een ieder tenslotte toch de slaapzalen opzoeken, waar evenwel elke vorm van verwarming ontbrak. Voor degenen die hier op gerekend hadden, was dit niet zo erg, maar er waren toch verscheidenen, die hierdoor de nacht in wakende toestand doorbrachten.

De volgende morgen zat de stemming er toch weer goed in en na het ontbijt vertrokken we eerst naar de zeedijk van Westkapelle. Op een bepaald gedeelte steekt deze dijk een behoorlijk eind in zee, waardoor men de voorbijtrekkende zeevogels op betrekkelijk korte afstand kan waarnemen. Het weer viel helaas weer tegen en na een poosje stonden wij allen bijeengepakt onder een afdak van het kustlicht bij Westkapelle. Nadat wij zo weggekropen waren, dachten de vogels er kennelijk ook zo over, want het aantal waarnemingen bleef gering. Zo zagen wij nog een Zwarte Zeeëend, enkele Steenlopers, een Paarse Strandloper, Drieteenstrandlopers en verschillende soorten meeuwen.

De dijk werd snel verlaten, waarna werd koers gezet naar het Biologisch Museum bij Domburg. Op beknopte wijze werd hier getracht zoveel mogelijk aspecten te laten zien van flora en fauna in en rond de Oosterschelde. Rond het middaguur keerden we weer naar het kamphuis terug.